

Inspraak 15 november 2017

Revindicatie 2011 -2017

Muur en Haag, Rechter en Eiffel

Dames en heren,

Ik zal u aantonen dat er rechtsongelijkheid is ontstaan door het handelen van de gemeente Wijdmeren. Als voorbeeld neem ik de revindicatiezaak van Cannenburgerweg 59A. Daar ging het om foute kaarten, foute geclaimde oppervlakten, foute brieven, bijna twee jaar lang geen antwoorden, hoge eigen kosten en radeloosheid van twee inwoners. Daarover ga ik het niet hebben. Ik beschrijf het proces waardoor het mis ging.

Mei 2011.

De bewoonster van Cannenburgerweg 59A, Mevr. S., maakt bezwaar omdat op een ontwerp bestemmingsplan (De Slenk) haar halve voortuin verdwenen is onder de ingetekende weg.

December 2011

De advocaat van Mw. S. doet op 7 dec. een beroep op verjaring bij de gemeente. Twee weken later, op 20 dec. ontvangt zij de stuitingsbrief, evenals 609 andere Wijdemeerders. Omdat het kaartje fout is laat zij op eigen kosten het kadaster komen. De claim blijkt geen 155, maar slechts 75 m2 te zijn. 12.000 euro minder!

Januari 2014

Op 24 januari treffen Mw. S. en de gemeente elkaar bij de kantonrechter. In een zitting van circa drie uur wordt minutieus met foto's, bouwvergunningen, etc. ontrafeld dat er al in 1970 een haag als afscheiding langs de weg stond. (Ik was bij die zitting. RJ)

Februari 2014

In een zeer rumoerige commissievergadering spreken een flink aantal gedupeerden in, onder wie Mevr. S.. De commissieleden Vuyk, Reijn, Valkonet, Flameling en Roosenschoon zeggen allen onthutst en beschaamd te zijn door wat zij horen over her revindicatieproject.

Juni 2014

Op 2 juni komt het vonnis van de kantonrechter. Inderdaad **overduidelijk verjaard**, zo vonnist de rechter. De zaak lijkt afgerond.

25 september 2014

De raad besluit om bureau Eiffel in te huren. Dat bureau gaat huisbezoeken doen en adviseert vervolgens de gemeente die, **buiten de rechter om, zelf** een besluit neemt over dat advies. Eiffel gaat ook op de Cannenburgerweg langs en adviseert wél verjaring bij veel 15 burens van Mw. S..

November 2014

Toch gaat de gemeente eind november **in hoger beroep** tegen het vonnis, waar wethouder Frijdal eerder verklaarde dat dat niet zou gebeuren.

14 juni 2015

Het Hoger Beroep dient bij het Gerechtshof. Over de oppervlakte etc. zijn Wijdemeren en Mw. S. het eens. Het gaat alleen nog over verjaring wel of niet. Wijdemeren voert aan dat een haag onvoldoende is om inbezitneming te bewijzen. Met een haag is het houderschap betogen de advocaat en de medewerkster van Wijdemeren. “Wat moet er dan wel staan?” :vraagt de rechter. De medewerkster strekt haar arm uit en wijst anderhalve meter aan. “Nou, een muur van anderhalve meter hoog.” :zegt zij. (ik zat er bij en keek er naar. RJ)

27 augustus 2015

Het Gerechtshof stelt Wijdemeren in het gelijk. Er had een muur moeten staan. Het is houderschap. Een haag is geen bewijs van inbezitneming en dus kan de eigendom van Wijdemeren niet verjaard zijn. Mevr. S. was knock out door Wijdemeren. Cassatie zat er financieel niet meer in.

18 september 2015

De Hoge Raad doet drie weken later uitspraak in een volstrekt vergelijkbare zaak. De raad beperkt het argument houderschap tot een huurder of een pachter. Mw. S. zou bij cassatie zeker gewonnen zou hebben, maar het geld was op. (www.rechtspraak.nl ECLI:NL:HR:2015:2743)

Waarom deze opsomming?

Ik toon er mee aan dat de gemeente de spelregels wijzigde tijdens het spel. Tijdens de rechtszaak van Wijdemeren tegen Mw. S. begon bureau Eiffel met de huisbezoeken. De vereiste muur van de rechter mocht van Eiffel een heg, een biels of zelfs een stenen randje zijn. De gemeente nam dat in die gevallen over. Zeker 15 adressen op de Cannenburgerweg kregen gehele of gedeeltelijke verjaring, terwijl er geen muur te bekennen is.

Voor rechtsgelijkheid is het van tweeën één:

Of

er hadden langs **alle tuinen** van de 15 huisnummers **1,5 m hoge muren** moeten staan (volgens uw eigen jurist en het Gerechtshof). Zulke muren staan nergens op de Cannenburgerweg, dus niemand had verjaring gekregen,

Of

Ook in het geval van de Cannenburgerweg59A was **de aanwezigheid van een 1,5 m hoge haag in 1970** voldoende om verjaring te erkennen, net zoals bij de 15 buuradressen

Het lijkt mij daarom zeer gewenst om alle nog niet door Eiffel beoordeelde percelen alsnog aan die beoordeling te onderwerpen om de rechtsgelijkheid en –orde te herstellen. De wethouder kan daartoe uiteraard gebruik maken van zijn discretionaire bevoegdheid.

W.F. Jungmann
Kortenhoef